

Tak jsem po dlouhé době, možná tak 30 let, navštívil cirkus. Jako všechny atrakce zakotvil předminulý týden před našim panelákem. Vždycky mě udivovalo jakou nebývalou rychlostí tyto cirkusy vyrostou a pak přes noc mizí neznámo kam. Jelikož jsem v sobotu měl čas, popadnul jsem VIP vstupenky..rozuměj "lupeny" zadarmo, syna a hurá do CARINI. Docela jsem se těšil na lvy, které jsem očumoval cestou z práce. Za pět minut tři jsme si mohli vybrat jakékoliv místo v poloprázdném stanu. Odolali jsme nabízeným neonovým světelným střapcům , balónekům a cukrové vatě a pak začalo představení. Klaun Fugas rozehrával s dětmi své kousky a podle reakcí dětí se jim líbil. Z výčtu kousků artistů si vzpomínám na cvičené koně, psíky, opičku a po přestávce lvy. K těmto kočičkám, když řvaly, bych se nepřiblížil ani na deset metrů. Byly super. Docela dobré bylo žonglování na na sobě postavených válečkách. Při prvním pokusu následoval pád, ale jak jsem to konzultoval s jiným návštěvníkem, pád byl sehraný. Že by padal Carini při každém představení, to je dost divné, že? Nicméně stojka na několika na sobě postavených židlí byla jak vystřižená a do napjatého ticha se jen ozval dětský hlásek: " kdy už spadne mami?"